

O nemocnici „demokraticky“

V pondělí 16. listopadu 2020 v rámci jednání rady města proběhlo i jednání o sušické nemocnici. Na jednání přijeli zástupci Plzeňského kraje: hejtmanka Ilona Mauritzová, radní Josef Bernard a Pavel Karpíšek a zastupitel Richard Pikner, neboť další existence sušické nemocnice není Plzeňskému kraji lhostejná. Hosté přijeli již v 16 hodin, ale až do 17 hodin jednali pouze se starostou, takže jednání valné hromady začalo až potom. K jednoznačnému rozhodnutí ve prospěch záchrany nemocnice však nedošlo.

Odvolání jednatelů v polovině září, jež mělo, alespoň z mé strany, urychlit konsolidaci a stabilizaci nemocnice, způsobilo v nemocnici personální rozvrat. Důsledné odmítání nejvyššího vedení města toto chybné rozhodnutí napravit pak vede přímo k likvidaci nemocnice jako instituce poskytující akutní lůžkovou péči desítkám tisíc obyvatel a návštěvníků regionu. (Akutní lůžková péče znamená, že např. infarkty nebo úrazy nemusejí být odváženy do Klatov nebo dokonce až do Plzně, pokud by klatovská nemocnice byla zahlcena, ale mohou být v nejkratším možném termínu ošetřeny již v Sušici – tedy bez časové ztráty, jež může být pro postiženého pacienta osudná.)

Plzeňský kraj má na zachování plně funkční nemocnice v Sušici zájem, proto nemocnici od r. 2018 již poskytl pomoc ve výši přes deset milionů korun. Nyní nabízí další pomoc, ale samozřejmě pomoc pro nemocnici efektivně provozovanou a především pomoc, jež má posílit vlastní úsilí a činnost provozovatele, tedy města Sušice, a nikoli ho nahradit. Nemůže a určitě nebude vkládat veřejné prostředky do nemocnice, o niž vedení města dlouhé roky nejvíce reálný zájem a v současnosti kromě plamenných prohlášení odmítá učinit kroky potřebné ke stabilizaci lékařského personálu. Stabilizace lékařského personálu je totiž pro další existenci nemocnice rozhodující: Pokud nemocnice lékařský personál ztratí, pak jako nemocnice s akutní lůžkovou péčí končí a dříve či později možná skončí úplně.

Sušická nemocnice byla nejprve provozována jako obecně prospěšná společnost (OPS). Tehdy měla svou správní radu, která je normálně odborným orgánem majícím na starost strategickou stránku existence nemocnice, a dozorčí radu, která má hlídat dodržování platných zákonů a pravidel; o vlastní provoz nemocnice se pak staral ředitel. Členy správní i dozorčí rady volilo zastupitelstvo, takže kvalita těchto orgánů odpovídá kvalitě a skutečným zájmům zastupitelů.

Po letité neochotě vedení města zabývat se problémy nemocnice a řešit je byla v r. 2015 nemocnice pronajata společností NEMOS/Penta. Za lhostejného nezájmu vedení města, které ve správní radě OPS mělo své členy, začal nájemce nemocnici „optimalizovat“ s cílem dosažení zisku. Úporným úsilím občanů se časem podařilo prosadit výměnu členů správní rady OPS v naději, že správní rada v novém složení začne pro záchranu nemocnice konat.

Nová správní rada (z devíti členů bylo sedm zastupitelů, což z ní odborný orgán asi neučinilo) pod vedením předsedkyně Staňkové začala důrazně prosazovat zrušení OPS a její transformaci na společnost s ručením omezeným (SRO) – organizace pro poskytování obecně prospěšných služeb se měla změnit na obchodní organizaci určenou ke tvorbě zisku. Argumentovala tím, že OPS již nemůže existovat, protože zákon č. 248/1995 Sb. o obecně prospěšných společnostech byl zrušen. Argument nebyl pravdivý, protože zrušení zákona pouze a jedině znemožnilo zakládání nových OPS podle tohoto zákona, existence stávajících OPS se zrušení zákona nedotklo, pro ty je nadále platný.

Zastupitelstvo se touto vadnou/lživou argumentací nechalo zmanipulovat a nemocnici jako SRO založilo, navíc nevhodnou zakladatelskou listinou, čímž rozhodující pravomoci k nemocnici předalo radě města a prakticky se zbavilo možnosti dále o nemocnici rozhodovat. Rada města totiž pro SRO plní funkci, jež v OPS zastává správní rada, a navíc přebírá pravomoci, jež zastupitelstvo má vůči OPS; takže pravomoci, které zastupitelstvo mělo vůči OPS, již nemá vůči SRO.

K prosazení nebo naopak k odmítnutí zásadních rozhodnutí o nemocnici, která slouží desítkám tisíc lidí, stačí v sedmičlenné radě města pouhé čtyři hlasy; ve skutečnosti je jich k

dispozici pět: Mottl, Švelchová a Lhoták za ODS, Jelínek a Javorský za ANO – osoby, jež celou dobu prohlašují, že „[neumí nemocnici řídit](#)“, a jimž je nemocnice možná jen překážkou v realizaci vlastních budovatelských záměrů. Zmíněná „mocná čtyřka“ je příslušníkem „demokratického“ bloku (ODS, ANO, Sušičtí a Rozumní) v [zastupitelstvu](#), který sice hlásá zájem na zachování nemocnice (kdo by také měl odvalu deklarovat opak, že?), ale žádnou účinnou činnost v tomto směru nevykonával a ani nevykonává, a protože má v zastupitelstvu pohodlnou většinu, spolehlivě každou záchrannou aktivitu „demokraticky“ zlikviduje.

Podezření, že zájmem „demokratické většiny“ v zastupitelstvu není záchrana nemocnice, ať už z jakýchkoli důvodů nebo příčin, ale ušetření veřejných prostředků pro jiné budovatelské plány, anebo že se jedná o komplot, vyvolává i způsob, jakým byla dozorčí rada nemocnice SRO založena: MUDr. Šedivý navržený do DR byl většinou v radě města odmítnut a byl nahrazen Jiřím Chejnem. V DR tak není nikdo, kdo se dostatečně orientuje v problematice zdravotního provozu nemocnice. Pokus doplnit do DR odborníky na zdravotní péči byl výše uvedenou „demokratickou většinou“ v zastupitelstvu úspěšně potlačen. (Argumentaci ředitele Vlčka proti doplnění DR, že člen DR ing. Pavelec, který má na starosti IT, roky v nemocnici pracuje, a proto se ve zdravotnictví vyzná – viz vystoupení Bc. Vlčka na jednání zastupitelstva 11. listopadu 2020 – určitě nelze brát vážně a vážně ji, doufejme, snad nemyslel ani pan Vlček.)

Město během posledního roku do nemocnice vložilo nemalé prostředky, ale otázka zní, zda vynaložené prostředky by nebyly menší, pokud by rada města k nemocnici skutečně přistupovala tak odpovědně a zodpovědně, jak záchrana nemocnice vyžaduje. O kvalitě a intenzitě práce rady města s nemocnicí přesně vypovídá počet konkrétních opatření, které rada města v souvislosti s nemocnicí učinila a jež by měla být uvedena v [usneseních rady města](#).

Účelové proklamace a plytká argumentace v problematice nemocnice více či méně orientovaných zastupitelů ([viz 16.11.2020 10:42](#)), pokud jsou míněny upřímně a nemají manipulativní a zavádějící záměr, jsou jen prázdnou rétorikou, pokud nejsou následovány konkrétními návrhy účinných kroků k záchraně plné funkčnosti nemocnice, a především realizací těchto účinných kroků. Ale to je právě problémem těch, kteří „[neumí nemocnici řídit](#)“. Pokud ale neumějí nemocnici řídit, pak se do toho nemají motat, ale mají řízení svěřit těm, kteří to umějí.

Zákon dává zastupitelstvu a radě obce v podstatě totální moc, přičemž reálná odpovědnost za jejich činnost je prakticky nulová; „demokratické většiny“ tedy mohou pohodlně a zcela bez obav „demokraticky“ prosazovat své zájmy i navzdory zájmům skutečné většiny. Takže k likvidaci nemocnice, pokud vedení města odmítne učinit opatření, jež by personální situaci v nemocnici stabilizovalo, může dojít vlastně zcela dle zákona – „demokraticky“.

Demokracie je společné hledání optimálního řešení, které vyhovuje většině a nepoškozuje menšinu. Idea „Síla je pravda“ je oblíbeným světovým názorem těch, kteří se rozhodli přinést „dobro“ obci, společnosti, národu, světu, protože nejlépe věděli, co je pro obec, společnost, národ, svět to nejlepší; a pokud měli totální moc tak učinit, tak také činili.

I pokud se schovávají za demokracii, demokracie to není.

19.11.2020

Vladimír Říha